

La Universitat de València presenta una exposició amb les obres més representatives de l'artista Aurora Valero

València, 15 d'abril de 2021. El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València acull entre el 15 d'abril i el 6 de juny l'exposició *Sense límits. Testimonis i emocions al laberint de l'existència*, de l'artista Aurora Valero, doctora en Belles Arts i acadèmica de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles. Produïda per la Universitat de València, a través del Vicerectorat de Cultura, aquesta mostra descobreix una selecció de les obres més representatives de l'univers de l'artista valenciana, la trajectòria de la qual va començar fa prop de 60 anys. L'exposició s'ha presentat aquest matí al Paraninfo de la Universitat en una conferència de premsa en què han intervingut la rectora, María Vicenta Mestre; la vicerectora de Cultura i Esport, Ester Alba, l'artista Aurora Valero i la comissària de l'exposició María Victoria Margarida.

La mostra presenta una rigorosa selecció d'obres d'Aurora Valero. En total, l'exposició, comissariada per María Victoria Margarida i Román de la Calle, permet acostar-se a 12 obres de gran format, la major part inèdites, i 20 anotacions sobre el cosmos. *Sense límits* és una exposició molt especial, ja que, d'una banda, mostra la creativitat, l'intens treball i la rigorositat desplegada per Aurora Valero durant la seua trajectòria, marcada per l'expressionisme amb un estil molt personal i sotmés a constant evolució, i, de l'altra, pretén constituir un merescut reconeixement a la seua figura i la seua profunda dedicació a la Universitat. A més, l'exposició que alberga la Sala Estudi General del Centre Cultural La Nau representa un pas més en el ferri compromís de la Universitat de València amb la igualtat de gènere.

Durant la seua intervenció, la rectora ha destacat la dedicació d'Aurora Valero a la Universitat de València, "més de 40 anys en docència, investigació i transferència del coneixement, que en definitiva és l'art" i també ha posat de manifest la trajectòria d'una artista que "ha trencat sostres de vidre, en una època, encara més difícil per a les dones perquè eren invisibles".

L'artista, visiblement emocionada, ha manifestat que està especialment contenta d'exposar a La Nau de la Universitat de València: "Per a mi, suposa exposar a casa meua, a la Universitat, on he desenvolupat la meua carrera professional com a docent. Al matí impartia classes, i a la vesprada i durant els caps de setmana pintava. En aquesta exposició hem triat els quadres pels quals tinc una tirada especial dels més de 500 que conserve al meu taller".

Aurora Valero va descobrir les grans obres de la història de l'art, quan era a penes una adolescent, allò que la va impulsar a dedicar-se a la creació artística. En aquesta decisió, sens

dubte, hi va influir l'artista Joaquín Michavila, qui li va fer classes als 13 anys, quan ella es formava a l'Escola d'Arts i Oficis Artístics de València. “Era un professor totalment innovador, l'únic que utilitzava diapositives i que abordava Picasso en el temari. La majoria es quedaven en el Barroc”, recorda. El seu altre desig, a més de l'art, va ser compartir tots els seus coneixements en el terreny de l'ensenyament, carrera a la qual es va dedicar més de 40 anys, els últims 34 a l'Escola de Magisteri de la Universitat de València, on va ser a més la primera dona a dirigir un departament.

En paraules dels comissaris de l'exposició, Aurora Valero “ha transmès durant dècades el seu amor per la natura i per l'art a centenars d'alumnes. I a tot això cal afegir el seu immens treball com a investigadora, camp en què es va iniciar també des de molt jove a la recerca d'una base teòrica en la qual sustentar la seua obra artística i la seua tasca docent”. Durant la roda de premsa, la comissària ha destacat que des de 2007 Aurora Valero no exposa a la ciutat i que per això aquesta mostra de la Universitat permet descobrir obres inèdites i un univers molt íntim de l'artista.

La vicerectora de Cultura, Ester Alba, també ha volgut subratllar la trajectòria pionera d'Aurora Valero en el doble vessant, en qualitat d'artista i també com a professora universitària. En aquest sentit, ha recordat que Aurora Valero va ser la primera dona a guanyar la pensió de la Diputació Provincial de València el 1962 i en dirigir un departament en l'Escola de Magisteri de la Universitat de València.

Aurora Valero. Sense límits. Testimonis i emocions al laberint de l'existència s'inscriu en aquest corrent programàtic que dona veu i espai a les dones creadores, i que és alhora heterogènia i plural en perspectives, plantejaments, maneres i disciplines artístiques. Com a diversa i multidisciplinària és també la vasta obra desenvolupada per Valero, de la qual pretén donar compte el conjunt de peces rigorosament seleccionades.

L'exposició *Sense límits. Testimonis i emocions al laberint de l'existència* es completa amb un acurat catàleg de prop d'un centenar de pàgines que inclou les reflexions de Román de la Calle i una conversa amb l'artista realitzada per María Victoria Margarida.

Aurora Valero (1940, Alboraià)

Aurora Valero ha compaginat la seua dedicació a la pintura, des del principi, amb l'ensenyament, al qual ha dedicat 44 anys. I això ha sigut així per considerar que ambdues activitats poden canviar la societat i contribuir a propiciar un enriquiment personal mitjançant el desenvolupament de la seua sensibilitat. Dos vessants als quals ha incorporat també el seu

quefer investigador. Catedràtica d'Expressió Plàstica des del 1969 a l'Escola Universitària de Còrdova i a les universitats de Barcelona i de València, va estar adscrita al Departament de Didàctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal de la Universitat de València, del qual va ser directora des de l'any 1989 fins al 1991: primera dona a dirigir un departament d'aquesta Escola.

És doctora en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València des del 1988 i acadèmica corresponent de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles de València des de l'any 2005. L'any 2010 va ser nomenada acadèmica numerària de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles de València, i és secretària general d'aquesta Acadèmia des del febrer de 2015 fins al febrer de 2019.

Va iniciar la seua trajectòria pictòrica amb una exposició individual al Palau de la Generalitat de València el 1964, després d'haver obtingut per concurs la pensió de la Diputació Provincial de València el 1962. Va ser la primera dona a aconseguir-la.